

Produktionen af federe Ostesorter finder i Hovedsagen Sted om Sommeren i de Maaneder, hvor Smørprisen naar sit laveste Niveau. Smørproduktionen er absolut lidet lønnende paa det Tidspunkt, naar Noteringen holder sig mellem 70 og 80 Kr. Formaaede man derfor at udvide Markedet for Hjemmeproduktion, vilde et langt større Kvantum Mælk end tidligere, erholde en fordelagtigere Anvendelse ved at benyttes til Ost. En indirekte Fordel for Smørret vil opnaas samtidig, idet Produktionen heraf formindskes.

For denne Vares Bedkommende har alle Sagkyndige været enige om, at en forhøjet Told maa medføre væsentlige Forbedringer af vore Salgsforhold og saaledes blive en god Støtte for vort Mælkeri.

Øg.

Landhusholdningssekskabets Betænkning udtaler sig imod en Told paa Øg. Dette motiveres ved, at man gaar ud fra, at Indførselen er en Transitvare.

Det forholder sig imidlertid ikke saaledes. I 1896 transiteredes $\frac{1}{7}$ af Indførselen, hvormod $\frac{6}{7}$ anvendtes til Forbrug.

Indførselen androg

1875—79 :	52,000	Snefe
1880—84 :	158,000	—
1885—89 :	275,000	—
1890—94 :	974,000	—
1896 :	1,378,000	—

Heraf indførtes fra:

	Sverige	Rusland
1890:	455,000 Snefe	466,000 Snefe
1894:	386,000 —	430,000 —
1896:	240,000 —	959,000 —

Det er atter her den bedre Vare, Sveriges, der formindskes, og den ringere, Ruslands, der forøges, og det i betænkeligt Omfang.

De ovenangførte Talrækker tale saa tydeligt, at Udvalget finder al videre Motivering unødvendig.

Mælk og Fløde. — Hø og Halm.

Disse Produktioner ere de samme Forhold underkastede, saavel udad som indad til, hvorfor de behandles under et.

Begge frembringes af Indlandet i saa store Mængder, at Landbruget har Overflod deraf; men det er kun forholdsvis snevert begrænsede Egne, der føle Trykket af Udlandets Konkurrence paa disse Omraader.

Landhusholdningssekskabets Synspunkt, at man her maa se paa „Samfundets“ almene Interesser, kan Udvalget ikke dele, da det i det hele taget ikke kan skønne, at den konsumerende Befolkning kan finde sig brøstholden i mindste Maade, selv om den fremmede Tilførsel blev helt udelukket. Landbruget har saa stor Overflod af begge Varer, at en Prisstigning straks vil forøge Forbrugsstedets tilførende Opland og derved forøge den indenlandske Konkurrence.

Men i øvrigt finder Udvalget Anledning til at hævde det modsatte Synspunkt af hin Betænkning, nemlig det, at „Samfundets“ Interesser her maa blive de samme som Landbrugets. I sanitær Henseender ere begge Stoffer farlige Smittebærere. Tilført fra Udlandet formaar man ikke at øve nogen Kontrol med de sanitære Forhold paa Hjemstedet. Fremkomme de derimod udelukkende fra Indlandet, ere de en saadan underkastet, endog i ret anseeligt Omfang, og frembyde derfor store Fordele for Konsumenterne i enhver Henseende.